DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 8 september 2005 *

I mål C-512/03,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederländerna), genom beslut av den 4 december 2003, som inkom till domstolen den 8 december 2003, i målet

J.E.J. Blanckaert

mot

Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen K. Lenaerts (referent), tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász och M. Ilešič,

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och den muntliga förhandlingen den 17 mars 2005,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— J.E.J. Blanckaert, genom P.J.M. de Graaf, adviseur,

— Nederländernas regering, genom H.G. Sevenster och C. ten Dam, båda i egenskap av ombud,

— Tysklands regering, genom A. Tiemann och W.-D. Plessing, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom R. Lyal och A. Weimar, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 12 maj 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser frågan huruvida gemenskapsrätten utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken endast de som omfattas av det nationella socialförsäkringssystemet har rätt till skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet, för det fall ett inom detta system medgivet avdrag inte helt har kunnat utnyttjas mot socialförsäkringsavgifter som faktiskt skall erläggas.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan J.E.J. Blanckaert och Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen angående den senares beslut att inte medge skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

3 I artikel 56.1 EG stadgas följande:

"Inom ramen för bestämmelserna i detta kapitel skall alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land vara förbjudna."

4 I artikel 58.1 EG föreskrivs följande:

"Bestämmelserna i artikel 56 skall inte påverka medlemsstaternas rätt att

a) tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort,

b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelser av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning ... "

5 I artikel 58.3 EG föreskrivs följande:

"De åtgärder och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 får inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 56."

6 I artikel 13.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998 (EGT L 209, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71), föreskrivs att anställda personer och egenföretagare omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat.

7 Enligt artikel 13.2 a och b i nämnda förordning skall den som är verksam som anställd eller egenföretagare inom en medlemsstats territorium omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

Den nationella lagstiftningen

Socialförsäkringslagstiftningen

8 De socialförsäkringar som är i fråga i målet vid den nationella domstolen är de som regleras i lagen om ålderdomsförsäkring (Algemene Ouderdomswet), lagen om allmän efterlevandeförsäkring (Algemene Nabestaandenwet) och lagen om allmän försäkring för särskilda sjukdomskostnader (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten). Enligt bestämmelserna i dessa tre socialförsäkringslagar omfattas såväl i Nederländerna bosatta personer som i Nederländerna icke bosatta personer som inkomstbeskattas för arbete som utförts i denna medlemsstat.

9 I artikel 12.1 i beslut om utvidgning och avgränsning av den personkrets som omfattas av socialförsäkringarna (Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen) av den 24 december 1998 anges emellertid att i Nederländerna bosatta personer som utövar sin yrkesverksamhet i en annan medlemsstat omfattas av socialförsäkringssystemet i denna sistnämnda stat.

10 Enligt artikel 6 i lagen om finansiering av socialförsäkringarna (Wet financiering volksverzekeringen) (nedan kallad WFV), skall den som omfattas av socialförsäkringarna erlägga socialförsäkringsavgifter.

11 I artikel 8 i WFV föreskrivs att dessa avgifter skall fastställas i förhållande till skattepliktig inkomst av tjänst och bostad för den som omfattas av försäkringen. De avgifter som skall erläggas uppgår till en procentuell andel av denna inkomst. Från det sålunda framräknade beloppet skall dock i enlighet med artikel 10 i denna lag dras ett schablonbelopp för de olika socialförsäkringar som nämns i första meningen i punkt 8 i förevarande dom (nedan kallade socialförsäkringsavdragen).

Skattelagstiftningen

12 Enligt artikel 2.1 första stycket i Wet op de inkomstenbelasting 2001 (2001 års lag om inkomstskatt) (nedan kallad IB-lagen) avses med skattskyldig person dels personer som har sitt hemvist i Nederländerna (i landet bosatta skattskyldiga personer), dels fysiska personer som inte har sitt hemvist i Nederländerna men som uppbär inkomst där (i landet icke bosatta skattskyldiga personer).

13 I artikel 2.3 i IB-lagen föreskrivs att inkomstskatt skall tas ut på följande inkomster, i den mån de uppbärs av skattskyldiga personer under det aktuella kalenderåret:

a) skattepliktig inkomst av tjänst och bostad,

b) skattepliktig inkomst av ett betydande andelsinnehav, och

c) skattepliktig inkomst av kapital.

14 Enligt artikel 5.2 i IB-lagen skall såsom inkomst av kapital beskattas ett i lag angivet värde motsvarande 4 procent av det genomsnittliga värdet av tillgångarna, efter avdrag för skulderna, beräknat på grundval av tillgångarnas värde vid början och slutet av kalenderåret, till den del detta genomsnittliga värde överstiger den skattefria förmögenheten. Den skattefria förmögenheten uppgick, enligt artikel 5.5 i samma lag, vid tidpunkten för omständigheterna i målet till 17 600 euro, och syftet med den skattefria förmögenheten är att småsparare skall undantas från skatt på inkomst av kapital.

15 Uppbörden av inkomstskatt och sociala avgifter ombesörjs av de nederländska skattemyndigheterna.

16 I landet bosatta skattskyldiga personer åtnjuter förmåner i form av skattefri förmögenhet och olika skattelättnader med grund i inkomstskattesystemet. Om de omfattas av det nederländska socialförsäkringssystemet kan de även göra anspråk på socialförsäkringsavdrag.

17 I artikel 2.7 andra stycket i IB-lagen föreskrivs att för det fall den skattskyldige har att erlägga avgifter till socialförsäkringen och om socialförsäkringsavdragen överstiger de avgiftsbelopp som skall erläggas, skall inkomstskatten minskas med det belopp som inte kunnat utnyttjas. Socialförsäkringsavdragen kan därigenom förvandlas till en skattelättnad.

18 I landet icke bosatta skattskyldiga personer har varken rätt till skattefri förmögenhet eller skattelättnader med grund i inkomstskattesystemet. De har inte heller rätt till några socialförsäkringsavdrag såvida de inte omfattas av det nederländska socialförsäkringssystemet.

19 I landet icke bosatta skattskyldiga personer som i Nederländerna uppbär inkomst uteslutande av kapital omfattas inte av det nederländska socialförsäkringssystemet och kan — i motsats till i landet bosatta skattskyldiga personer som uppbär sådana inkomster — inte erhålla skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet.

20 Enligt artikel 2.5 i IB-lagen kan i landet icke bosatta skattskyldiga personer välja att likställas med i landet bosatta skattskyldiga personer. Utnyttjandet av denna valmöjlighet innebär för det första att dessa skattskyldiga personer har rätt till skattefri förmögenhet och skattelättnader med grund i inkomstskattesystemet, utan att de för den skull kan göra anspråk på skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet om de i Nederländerna endast uppbär inkomst av kapital. Valet innebär för det andra att de beskattas i Nederländerna för alla sina inkomster.

Avtalet för undvikande av dubbelbeskattning

21 I artikel 25.3 i det avtal för undvikande av dubbelbeskattning som ingicks den 19 oktober 1970 av Konungariket Belgiens regering och Konungariket Nederländernas regering (*Tractatenblad*

22 I finansministerns beslut av den 21 februari 2002 föreskrivs att skattefri förmögenhet liksom skattelättnader med grund i inkomstskattesystemet skall beaktas vid beräkningen av skatt på inkomst av kapital för i Nederländerna skattskyldiga personer som är bosatta i Belgien. Dessa personer har däremot inte rätt till några skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet.

Tvisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

23 J.E.J. Blanckaert är belgisk medborgare och bosatt i Belgien. Han äger tillsammans med sin maka ett fritidshus i Nederländerna. Han uppbär på grund av denna egendom inkomst av kapital i den mening som avses i artikel 2.3 i IB-lagen.

24 J.E.J. Blanckaert uppbär mindre än 90 procent av sina inkomster i Nederländerna. Den enda skattepliktiga inkomst han uppbär där är den som är hänförlig till hans fritidshus. Han har inte valt att likställas med en i landet bosatt skattskyldig person i den mening som avses i artikel 2.5 i IB-lagen.

25 Han omfattas inte av det nederländska socialförsäkringssystemet och han är följaktligen inte skyldig att erlägga socialförsäkringsavgifter i Nederländerna.

26 De nederländska skattemyndigheterna inkomstbeskattade J.E.J. Blanckaert för år 2001 på grund av hans skattepliktiga inkomst av kapital. Med tillämpning av bestämmelserna i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av den 19 oktober 1970 togs i taxeringsbeslutet för honom hänsyn till skattefri förmögenhet och skattelättnader med grund i inkomstskattesystemet. Däremot beviljades han inte några skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet.

27 J.E.J. Blanckaert begärde att svaranden i målet vid den nationella domstolen skulle ompröva taxeringsbeslutet för år 2001. Omprövningen föranledde inte någon ändring av taxeringsbeslutet, varför J.E.J. Blanckaert överklagade omprövningsbeslutet till Gerechtshof te 's-Hertogenbosch.

28 Gerechtshof te 's-Hertogenbosch fann att EG-fördraget och EG-domstolens rättspraxis inte gav något klart svar på de frågor som uppkommit i den tvist som den hade att avgöra, varför den beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Kan en utländsk skattskyldig person som är bosatt i en medlemsstat och som i Nederländerna inte har några inkomster av tjänst utan endast inkomst av kapital, och som således inte är skyldig att erlägga några avgifter för den nederländska socialförsäkringen och heller inte erlägger några sådana, med stöd av EG-rätten kräva att Nederländerna vid beräkningen av hans skattepliktiga inkomst av kapital skall medge honom skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet (den allmänna ålderdomsförsäkringen, efterlevandeförsäkringen och den allmänna försäkringen för särskilda sjukdomskostnader), om en inhemsk skattskyldig person har rätt till dessa skattelättnader vid beräkningen av dennes beskattningsbara inkomster av kapital, på grund av att han anses vara omfattad av den nederländska socialförsäkringen och skyldig att erlägga avgift för densamma, även om inte heller sistnämnda person uppbär någon inkomst av tjänst i Nederländerna utan endast inkomst av kapital och av denna anledning inte erlägger några avgifter för den nederländska socialförsäkringen?

2) Har det någon betydelse för svaret på den första frågan huruvida den utländske skattskyldige uppbär mer eller mindre än 90 procent av familjeinkomsten i Nederländerna? Domstolen ombeds mer specifikt besvara följande frågor:

a) Är Schumackertestet avseende i landet bosatta respektive icke bosatta personer [dom av den 14 februari 1995 i mål C-279/93, Schumacker, REG 1995, s. I-225] endast tillämpligt när det gäller subjektiva eller personrelaterade skatteaspekter, såsom rätten till avdrag för person- och familjerelaterade kostnader, eller är det även tillämpligt när det gäller objektiva eller icke-personrelaterade skatteaspekter, såsom skattesatser?

b) Får en medlemsstat, för att besluta huruvida den skall behandla i landet icke bosatta personer som i landet bosatta personer, tillämpa en kvantitativ regel (såsom 90-procentsregeln), trots att det på detta sätt inte kan garanteras att samtliga fall av diskriminering undanröjs?

3) Utgör den valmöjlighet som avses i artikel 2.5 i IB-lagen ett effektivt processuellt rättsligt medel som garanterar att klaganden kan utöva sina rättigheter enligt EG-fördraget, rättigheter som utesluter varje form av diskriminering?

Om svaret är jakande, utgör denna reglering också i det förevarande fallet, där klaganden endast uppbär inkomst av kapital, ett tillräckligt rättsmedel även i det fall där klaganden inte kan utnyttja valregeln?"

Prövning av tolkningsfrågorna

29 I de frågor som den hänskjutande domstolen har ställt nämns inte någon specifik gemenskapsrättslig bestämmelse. Det talas endast om "gemenskapsrätt" i allmänhet och om "rättigheter enligt EG-fördraget".

30 Läses frågorna tillsammans med skälen i beslutet om hänskjutande framgår emellertid att dessa avser tolkningen av artiklarna 56 EG och 58 EG. Den hänskjutande domstolen har i nämnda skäl nämligen erinrat om att dessa bestämmelser "innebär ett förbud mot varje hinder för den fria rörligheten för

kapital mellan medlemsstaterna och innehåller ett förbud mot diskriminerande hinder". Den hänskjutande domstolen betonar att klagandens investering i fast egendom kan falla inom tillämpningsområdet för dessa bestämmelser.

Den första frågan

31 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i huruvida artiklarna 56 EG och 58 EG skall tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en person som är bosatt i Belgien och som inte omfattas av det nederländska socialförsäkringssystemet, samt i Nederländerna endast uppbär skattepliktig inkomst av kapital, saknar rätt till skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet, medan en i sistnämnda medlemsstat bosatt person som omfattas av nämnda system, och som uppbär samma slags inkomst, har rätt till sådana skattelättnader även om personen inte har någon inkomst av tjänst eller bostad och därmed inte erlägger några socialförsäkringsavgifter.

32 J.E.J. Blanckaert har hävdat att den ifrågavarande lagstiftningen medför en oberättigad skillnad i behandling mellan i landet bosatta personer och i landet icke bosatta personer. Situationen för en i Nederländerna bosatt person som uteslutande uppbär inkomst av kapital och som inte erlägger socialförsäkringsavgifter är nämligen jämförbar med situationen för en i landet icke bosatt person som också uppbär inkomst av kapital i Nederländerna och som inte heller erlägger avgifter till det nederländska socialförsäkringssystemet.

33 Den tyska och den nederländska regeringen har liksom kommissionen gjort gällande att den ifrågavarande förmån som tillkommer i landet bosatta personer är knuten till

rätten till social trygghet. De anser att det föreligger en objektiv skillnad mellan å ena sidan den situation som gäller för en i landet icke bosatt skattskyldig person som i likhet med J.E.J. Blanckaert — som inte omfattas av det nederländska socialförsäkringssystemet och således inte är skyldig att erlägga några avgifter till detta system — uteslutande uppbär inkomst av kapital och, å andra sidan, den situation som gäller för en i landet bosatt skattskyldig person som uppbär samma slags inkomst och som omfattas av det nederländska socialförsäkringssystemet och således i princip har att erlägga sådana avgifter. Denna skillnad mellan situationerna rättfärdigar skillnaden i behandling av dessa två kategorier av skattskyldiga.

34 Domstolen erinrar om att J.E.J. Blanckaert, som är bosatt i Belgien, har investerat i fast egendom belägen i Nederländerna. Enligt artiklarna 2.3 och 5.2 i IB-lagen uppbär han en fiktiv inkomst av denna investering och denna inkomst beskattas i Nederländerna som inkomst av kapital.

35 Av domstolens fasta rättspraxis framgår att kapitalrörelser i den mening som avses i artikel 56 EG omfattar de transaktioner genom vilka i landet ej bosatta personer investerar i fast egendom i en medlemsstat (se dom av den 16 mars 1999 i mål C-222/97, Trummer och Mayer, REG 1999, s. I-1661, punkt 21, av den 11 januari 2001 i mål C-464/98, Stefan, REG 2001, s. I-173, punkt 5, och av den 5 mars 2002 i de förenade målen C-515/99, C-519/99–C-524/99 och C-526/99–C-540/99, Reisch m.fl., REG 2001, s. I-2157, punkt 30).

36 Domstolen skall alltså pröva huruvida den nationella lagstiftning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen innebär ett hinder för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna genom att den har en restriktiv verkan för personer som är bosatta i en annan medlemsstat än Nederländerna och som önskar investera i fast egendom i sistnämnda stat.

37 Enligt artikel 2.7 andra stycket i IB-lagen är de socialförsäkringsavdrag som i förekommande fall får användas för att minska skatten på inkomsterna under det aktuella året — däribland inkomster hänförliga till investeringar i fast egendom — förbehållna skattskyldiga personer som omfattas av det nederländska socialförsäkringssystemet.

38 Kravet i den nederländska lagstiftningen på anslutning till socialförsäkringssystemet gynnar i de festa fall de personer som är bosatta i denna medlemsstat. De skattskyldiga personer som inte omfattas av nämnda system är nämligen i de flesta fall i landet icke bosatta personer.

39 Den mindre förmånliga skattemässiga behandlingen av i landet icke bosatta personer skulle kunna leda till att de avstår från att investera i fast egendom i Nederländerna. Nämnda lagstiftning kan alltså hindra den fria rörligheten för kapital.

40 Det skall emellertid prövas huruvida en sådan restriktion för den fria rörligheten för kapital kan rättfärdigas med hänsyn till bestämmelserna i fördraget.

41 Det skall i detta avseende erinras om ordalydelsen i artikel 58.1 a EG enligt vilken "[b]estämmelserna i artikel 56 [inte] skall ... påverka medlemsstaternas rätt att ... tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort ...".

42 Man måste emellertid skilja särbehandling som är tillåten enligt artikel 58.1 a EG från sådan godtycklig diskriminering som är förbjuden enligt punkt 3 i samma artikel. Av rättspraxis framgår dock att en sådan nationell skattelagstiftning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen är förenlig med fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital bara om skillnaden i behandling avser situationer som inte är objektivt lika eller om skillnaden kan rättfärdigas av tvingande hänsyn till allmänintresset (dom av den 6 juni 2000 i mål C-35/98, Verkooijen, REG 2000, s. I-4071, punkt 43, och av den 7 september 2004 i mål C-319/02, Manninen, REG 2004, s. I-7477, punkterna 28 och 29).

43 Frågan blir därmed huruvida det när det gäller beviljande av skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet föreligger någon objektiv skillnad mellan situationen för en i landet icke bosatt person, såsom J.E.J. Blanckaert, och situationen för en i landet bosatt person som i likhet med klaganden i målet vid den nationella domstolen endast uppbär inkomst av kapital i Nederländerna.

44 Inledningsvis skall det konstateras att den skattemässiga förmån som en skattskyldig person som uppbär i Nederländerna skattepliktig inkomst har rätt till endast kan anses utgöra en förmån om socialförsäkringsavdragen inte kan utnyttjas i sin helhet mot de socialförsäkringsavgifter som skall erläggas.

45 Även om den i målet vid den nationella domstolen ifrågavarande nationella lagstiftningen på det skattemässiga planet särskilt missgynnar i landet icke bosatta personer, är rätten till socialförsäkringsavdrag direkt och uteslutande knutet till den berörda skattskyldiga personens egenskap av försäkrad i det nederländska socialförsäkringssystemet. Såväl de i landet bosatta personerna som de i landet icke bosatta personer som omfattas av detta system har nämligen rätt till dessa avdrag medan i landet bosatta personer och i landet icke bosatta personer som inte omfattas av systemet inte har någon sådan rätt.

46 Klaganden i målet vid den nationella domstolen har i det avseendet gjort gällande att en skattskyldig person som är bosatt i Nederländerna och som uteslutande uppbär inkomst av kapital erhåller konkreta skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet i sin egenskap av försäkrad i det nederländska socialförsäkringssystemet. Denna person erlägger nämligen i avsaknad av inkomst av tjänst eller bostad inte några socialförsäkringsavgifter, varför socialförsäkringsavdragen inte kan utnyttjas för att betala lägre sådana avgifter. En i landet icke bosatt skattskyldig person som i Nederländerna endast uppbär inkomst av kapital omfattas inte av detta system och erlägger inte heller några socialförsäkringsavgifter i denna medlemsstat, men kan inte erhålla skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet.

47 Om personer som inte omfattas av det nederländska socialförsäkringssystemet beviljades den förmån som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, skulle detta innebära att olika situationer behandlades lika eftersom personer som omfattas av detta system endast undantagsvis erhåller några skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet. Det är nämligen bara i det fallet att en person som är ansluten till socialförsäkringssystemet inte kan utnyttja socialförsäkringsavdragen för att erhålla lägre socialförsäkringsavgifter som denna person kan göra anspråk på sådana skattelättnader. En person som inte omfattas av socialförsäkringssystemet, såsom klaganden i målet vid den nationella domstolen, skulle däremot alltid automatiskt ha rätt till skattelättnader på grund av socialförsäkringsavdragen. I avsaknad av en skyldighet att erlägga socialförsäkringsavgifter kan en sådan person nämligen aldrig utnyttja dessa socialförsäkringsavdrag för att erhålla lägre socialförsäkringsavgifter.

48 Det skall därefter konstateras att bestämmelserna i den nationella lagstiftningen om anslutning till det nederländska socialförsäkringssystemet överensstämmer med

bestämmelserna i artikel 13.2 a och b i förordning nr 1408/71. I landet bosatta personer som bedriver sin yrkesverksamhet utanför Nederländerna omfattas nämligen inte av detta system, vilket däremot i landet icke bosatta personer som arbetar i denna medlemsstat gör.

49 Eftersom gemenskapsrätten inte inkräktar på medlemsstaternas behörighet att utforma sina sociala trygghetssystem (dom av den 13 maj 2003 i mål C-385/99, Müller-Fauré och Van Riet, REG 2003, s. I-4509, punkt 100), får den berörda medlemsstaten, i avsaknad av en harmonisering på gemenskapsnivå, i sin lagstiftning fastställa den krets av personer som skall omfattas av det nationella socialförsäkringssystemet och nivån på de avgifter som dessa personer skall erlägga till nämnda system samt de minskningar av eller avdrag från avgifterna som medges. Till det logiska inre sammanhanget i ett sådant system hör även att en förmån i form av minskningar av eller avdrag från socialförsäkringsavgifterna förbehålls dem som har att erlägga sådana avgifter, det vill säga dem som omfattas av systemet.

50 Av detta följer att en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen kan rättfärdigas i enlighet med artikel 58.1 a EG av den objektiva skillnad som föreligger mellan situationen för en person som omfattas av socialförsäkringssystemet och situationen för en person som inte omfattas av detsamma.

51 Den första frågan skall följaktligen besvaras med att artiklarna 56 EG och 58 EG skall tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken en i landet bosatt skattskyldig person, som i denna medlemsstat endast uppbär inkomst av kapital och som inte omfattas av socialförsäkringssystemet i nämnda medlemsstat, inte har rätt till skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet, medan en i landet bosatt skattskyldig person som omfattas av socialförsäkringssystemet har rätt till sådana skattelättnader vid beräkningen av dennes beskattningsbara inkomst, även om denna person endast uppbär samma slags inkomst och inte erlägger några socialförsäkringsavgifter.

Den andra och den tredje tolkningsfrågan

52 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas skäl att besvara den andra och den tredje av den hänskjutande domstolens frågor.

Rättegångskostnader

53 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa skäl beslutar domstolen (första avdelningen) följande dom:

Artiklarna 56 EG och 58 EG skall tolkas så att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken en i landet bosatt skattskyldig person, som i denna medlemsstat endast uppbär inkomst av kapital och som inte omfattas av socialförsäkringssystemet i nämnda medlemsstat, inte har rätt till skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet, medan en i landet bosatt skattskyldig person som omfattas av socialförsäkringssystemet har rätt till sådana skattelättnader vid beräkningen av dennes beskattningsbara inkomst, även om denna person endast uppbär samma slags inkomst och inte erlägger några socialförsäkringsavgifter.

Underskrifter